

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบอุตสาหกรรมโทรคมนาคมจากการให้บริการ WiMAX ในประเทศไทย
ชื่อผู้เขียน	นายประสงค์ คงเพชร Mr.Prasong Kongpetch
แผนกวิชา/คณะ	สาขาการบริหารเทคโนโลยี วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	พันเอก รองศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบอุตสาหกรรมโทรคมนาคม จากการให้บริการ WiMAX ในประเทศไทย” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาถึงผลกระทบในด้านต่างๆ ที่มีต่ออุตสาหกรรมโทรคมนาคม หากมีการเปิดให้บริการ WiMAX ในประเทศไทย โดยแบ่งเป็นผลกระทบทางด้านกฎหมายโทรคมนาคม ผลกระทบทางด้านนโยบายและการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม และผลกระทบทางการแข่งขันในตลาดการให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ ตลอดจนเพื่อศึกษาถึงแนวทางที่เหมาะสมในการให้บริการ WiMAX ในประเทศไทย อันจะช่วยลดผลกระทบต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมโทรคมนาคม

ทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) โดยกลุ่มตัวอย่าง ประกอบไปด้วย ผู้บริหารบริษัท ทีโอที จำนวน 1 ท่าน ผู้บริหารคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน 2 ท่าน และผู้บริหารบริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น อีกจำนวน 1 ท่าน จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ผล และศึกษาเปรียบเทียบผลการวิจัยประกอบกับการทบทวนวรรณกรรมทั้งแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่าประเด็นสำคัญด้านกฎหมายโทรคมนาคม และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องคือ อำนาจหน้าที่ของ กทช. ในการจัดสรรคลื่นความถี่ WiMAX ซึ่งยังไม่มี ความชัดเจน เป็นผลให้เกิดการล่าช้าในการพัฒนาธุรกิจอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ และอุตสาหกรรมโทรคมนาคมโดยรวม นอกจากนี้ในส่วนของกฎระเบียบการเปิดการค้าเสรี ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามในข้อตกลงกับองค์การการค้าโลก (WTO) ในส่วนของการเปิดเสรีด้านโทรคมนาคม ส่งผลให้ธุรกิจอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ในส่วนของผู้ให้บริการผ่านโครงข่ายสายมีการแข่งขันมากยิ่งขึ้น แต่

อย่างไรก็ตามในส่วนของรัฐกิจอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ไร้สาย ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยี WiMAX ด้วยก็ยังคงถูกจำกัดการแข่งขันอยู่ สำหรับประเด็นสำคัญด้านนโยบายและการกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแล(กทช.) คือ นโยบายการแข่งขันเสรี การบริหารทรัพยากรโทรคมนาคม และการให้บริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง ซึ่ง กทช. ไม่สามารถกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมให้เป็นไปตามที่นโยบายกำหนด ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของธุรกิจโทรคมนาคมเปลี่ยนไป ในขณะที่ กทช. ยังยึดติดอยู่กับกฎระเบียบการกำกับดูแลธุรกิจโทรคมนาคมแบบเดิม ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาธุรกิจอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ โดยเฉพาะการให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์แบบไร้สายอย่างเช่น WiMAX อันเป็นผลให้ธุรกิจโทรคมนาคมในภาพรวมไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควรจะเป็น สำหรับประเด็นด้านการแข่งขันในตลาดธุรกิจอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ โดยเมื่อพิจารณาถึงข้อดี ข้อเสียของเทคโนโลยี WiMAX เปรียบเทียบกับเทคโนโลยีบรอดแบนด์อื่น เช่น ADSL และ 3G รวมทั้งสภาวะการแข่งขันในตลาดธุรกิจอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ โดยพิจารณาแรงผลักดันทางการตลาดต่างๆ พบว่า WiMAX ยังไม่มีความพร้อมในการให้บริการเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้เนื่องจากขาดการสนับสนุนจากผู้ผลิตอุปกรณ์ต่างๆ และต้นทุนในการลงทุนยังคงสูงอยู่เมื่อเทียบกับเทคโนโลยีอื่น แม้ว่าเทคโนโลยี WiMAX จะมีความได้เปรียบในเชิงเทคนิคที่ดีกว่าเทคโนโลยีอื่นๆ และจะได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคก็ตาม เป็นผลให้การแข่งขันในตลาดธุรกิจอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ ยังไม่เกิดการแข่งกันอย่างเต็มที่ ทำให้ขาดการพัฒนาคุณภาพในการบริการ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมโดยรวม

สำหรับแนวทางที่เหมาะสมในการให้บริการ WiMAX คือ ให้บริการในพื้นที่ที่ยังไม่มีการวางโครงข่ายสาย เพื่อให้ผู้บริโภคในพื้นที่ดังกล่าวสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ และไม่กระทบต่อผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบมีสายโดยตรง และไม่เกิดการลงทุนซ้ำซ้อน ซึ่งสามารถนำเงินทุนดังกล่าวมาพัฒนาบริการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น